Solomon

Solomon

Am stăruit deja destul de mult asupra păcatului lui David când a luat-o de soţie pe Bat-Şeba, al cărei prim copil a murit la o vârstă foarte fragedă. Solomon a fost al doilea copil care a rezultat din această unire. Numele lui înseamnă „paşnic" şi „Domnul l-a iubit"; şi pentru că Domnul l-a iubit, el a mai primit un nume, Iedidia, care vrea să spună „preaiubitul Domnului."

Nu vom mai reveni asupra acestei istorii foarte cunoscute. Viitorul se anunţa luminos; când Dum-nezeu Se oferă să dea curs dorinţelor lui Solomon, acesta cere înţelepciune. Isus însuşi avea să pomenească de „Solomon în toată strălucirea lui." Nu încape nici o îndoială că nici un om nu a avut perspective de viitor atât de măreţe ca Solomon.

Şi totuşi o seamă de slăbiciuni se manifestă chiar de la început. La începutul domniei sale, Solomon se aliază cu Faraon, împăratul Egiptului, ia de soţie pe fiica lui şi o aduce în cetatea lui David (1 împăraţi 3.1). El nu ar fi trebuit să se căsătorească cu o Egipteancă, o femeie păgână. Curând el avea să constate că aceasta nu era vrednică de „muntele sfânt al Sionului" şi Solomon „a suit pe fiica lui Faraon din cetatea lui David în casa pe care i-o construise; căci a zis: „Soţia mea să nu locuiască în casa lui David, împăratul lui Israel, pentru că locurile în care a intrat chivotul Domnului sunt sfinte" (2 Cronici 8.11). Solomon ar fi trebuit să ştie că o femeie care nu era vrednică să locuiască în cetatea lui David nu putea fi nici soţia sa. în zilele lui Ezra, Iudeii care îşi luaseră de soţii femei străine au fost constrânşi să le trimită în casa tatălui lor. Actualmente, în timpul harului, Pavel ne spune în 1 Corinteni 7.14 că femeia credincioasă sfinţeşte soţul necredincios şi că soţul credincios sfinţeşte pe femeia necredincioasă. în felul acesta, copiii noştri sunt sfinţi, chiar dacă numai imul dintre părinţi este credincios. Dar aceasta nu permite nicidecum căsătoria cu parteneri necredincioşi. Dimpotrivă, se recomandă căsătoria „numai în Domnul" şi se specifică lucrul acesta în mod categoric (1 Corinteni 7.39).

Vorbind despre căsătorie, aş vrea să vă atrag atenţia asupra unui subiect pe care nu l-am tratat încă în cartea aceasta. Am fost pur şi simplu frapat de grija deosebită manifestată de Avraam cu privire la căsătoria fiului său: Isaac nu trebuia să-şi ia o soţie din mijlocul popoarelor păgâne, a naţiunilor cu care convieţuia şi nu trebuia nici să se reîntoarcă în ţara din care ieşise tatăl lui. Fiii au uitat repede seriozitatea cu care bunicul lor tratase problema aceasta: astfel Esau pare. să nu fi cerut sfat tatălui său luându-şi soţii dintre femeile altor popoare, iar Iacob n-a şovăit să se întoarcă în ţara pe care tatăl lui nu a avut permisiunea s-o mai vadă. Poate că aceasta a însemnat un progres în ce priveşte liber-tatea, dar nu şi referitor la har şi sfinţenie. Chiar dacă sunt încă prea mici copiii voştri pentru a se pune problema căsătoriei, anii vor trece foarte repede şi, înainte de a vă da seama, această ches-tiune de importanţă vitală pentru ei vă va viza direct. Dumnezeu să vă ajute şi să vă dea înţelep-ciunea şi fermitatea necesară pentru a o rezolva în mod favorabil!

Şi acum să revenim la Solomon. Din nefericire, nu-l vedem aplicând cu privire la el însuşi înţelep-ciunea pe care i-a dat-o Dumnezeu. Ne este mult mai uşor să recomandăm altora să umble pe drumul cel drept decât s-o facem noi înşine! El a scris: „Zi înţelepciunii: „Tu eşti sora mea!" Şi numeşte priceperea prietena ta, ca să te ferească de femeia necunoscută, de străina care întrebuinţează cuvinte ademenitoare" (Proverbele 7.4-5). Dar Solomon a iubit multe femei străine, afară de fiica lui Faraon; moabite, amorite, edomite, sidoniene, hetite care făceau parte din neamurile despre care Domnul zisese copiilor lui Israel: „Să nu intraţi la ele, şi nici ele să nu intre la voi, căci v-ar întoarce negreşit inimile spre dumnezeii lor."

De aceste neamuri s-a alipit Solomon, târât de iubire. A avut de soţii şapte sute de crăiese împărăteşti şi trei sute de ţiitoare; şi soţiile i-au abătut inima. Când Solomon a îmbătrânit, soţiile i-au plecat inima spre alţi dum-nezei; şi inima nu i-a fost în totul a Domnului, Dumnezeului său, cum fusese inima tatălui său David. Solomon s-a dus după Astarteea, zeiţa Sidonienilor, şi după Malcom, urâciunea Amoniţilor. Şi Solomon a făcut ce este rău înaintea Domnului, şi n-a urmat în totul pe Domnul, ca tatăl său David. Atunci Solomon a zidit pe muntele din faţa Ierusa-limului un loc înalt pentru Chemoş, urâciunea Moabului, pentru Moloc, urâciunea fiilor lui Amon. Aşa a făcut pentru toate soţiile lui străine care aduceau tămâie şi jertfe dumnezeilor lor (1 împă-raţi 11.1-8). Strălucirea minunatelor promisiuni ale tinereţei sale fac cu atât mai sumbră tragedia căderii sale. Când ne-am ocupat de istoria lui David, am remarcat porunca specială dată de Dumnezeu împăratului de a nu-şi lua un număr mare de soţii, şi am putut constata că asprele experienţe şi mul-tele dureri de care a avut parte David s-au datorat neascultării lui. Solomon ar fi trebuit să profite de lecţia aceasta, pentru că el cunoştea Legea, dar el a sfidat porunca divină şi s-a lansat într-o neascul-tare evidentă, neascultare care l-a costat pe fiul său Roboam zece din cele douăsprezece seminţii ale lui Israel. Roadele acelei neascultări se văd şi azi când mulţi oameni se întreabă unde sunt aceste zece seminţii. Numai Dumnezeu poate răspunde la întrebarea aceasta. În ciuda păcatului lui Solomon şi a tuturor greşelilor omeneşti, noi ştim că vine ziua când Dumnezeu va strânge pe cele zece seminţii şi le va aduce înapoi în ţara de care au fost despărţite atâta timp. Vedeţi, de exemplu, Ezechiel 37.15-28 şi Ieremia 16.16. De asemenea, în ciuda greşelii lui Solomon, observăm harul lui Dumnezeu care întrece păcatul omului şi-i oferă, în cele din urmă, mijlocul de răscumpărare.

Ce noapte lungă de întuneric au trebuit să tra-verseze cele zece seminţii! Să nu uităm niciodată că aceasta este roada neascultării celui mai înţelept dintre oameni şi căruia i se promisese viitorul pământesc cel mai glorios care fusese rânduit vreodată unui om.